

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

ประสิทธิ์ ตงยิ่งศิริ (2544: 100) ให้ความหมายของการศึกษาความเป็นไปได้หมายถึง การศึกษาและการจัดทำเอกสารที่ประกอบไปด้วยข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นที่แสดงถึงเหตุผลสนับสนุน (Justification) ความถูกต้องสมบูรณ์ (Soundness) ของโครงการ เพื่อให้ได้มาซึ่งโครงการที่ดี โดยโครงการที่ดีจะได้แก่โครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง และเมื่อปฏิบัติแล้วจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนคุ้มค่าต่อการลงทุน ซึ่งจะประกอบไปด้วยกิจกรรมหลักๆ 4 กิจกรรมด้วยกัน คือ กิจกรรมด้านการตลาด กิจกรรมด้านเทคนิค กิจกรรมด้านการจัดการ และกิจกรรมด้านการเงิน ผลที่ได้จากการศึกษาทั้ง 4 กิจกรรมนี้จะสรุป หรือสะท้อนออกมาให้เห็นผลตอบแทนจากการลงทุน เพื่อนำมาประเมินผลและตัดสินใจว่าจะลงทุนในโครงการนั้นหรือไม่

แนวความคิดการศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุน จะประกอบด้วยการวิเคราะห์ 4 ด้าน คือ การวิเคราะห์ด้านการตลาด การวิเคราะห์ด้านเทคนิค การวิเคราะห์ด้านการจัดการ และการวิเคราะห์ด้านการเงิน โดยผลการวิเคราะห์ด้านการตลาด ด้านเทคนิค และด้านการจัดการจะใช้เป็นข้อมูลที่สำคัญในการจัดทำงบการเงินล่วงหน้า ซึ่งผู้ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนจะนำมาประเมินผลและตัดสินใจลงทุนในโครงการหรือไม่ โดยใช้อัตราผลตอบแทนการลงทุนและความเสี่ยงเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ

แนวคิดการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการลงทุน มีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ด้านการตลาด (Marketing Analysis)

ในกระบวนการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการจะครอบคลุมถึงประเด็นใหญ่ ๆ 3 ประเด็นประกอบด้วย การศึกษาขนาดของตลาด (Market Size) ส่วนแบ่งตลาดที่โครงการจะเข้าไปแข่งขันได้ (Market Share) และแนวโน้มของตลาด (Market Trend) นอกจากนี้ยังอาจศึกษาถึงลักษณะของอุปสงค์ตลาด ของเขตของตลาดและลักษณะลูกค้าเป้าหมาย ตลอดจนภาวะการแข่งขันในตลาดทั้งปัจจุบันและในอนาคต เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเจาะตลาด ตลอดจนกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดที่เหมาะสม เมื่อได้ตัดสินใจดำเนินโครงการแล้วอีกด้วย (ฐาปนา ฉิ้นไพศาล และอัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ, 2542)

กระบวนการในการศึกษาด้านการตลาด อาจแบ่งเป็นขั้นตอนใหญ่ ๆ ได้เป็น 4 ขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาวะตลาด
2. การพยากรณ์ความต้องการของตลาด
3. การประมาณการยอดขายสินค้า
4. การสรุปผลการศึกษาด้านการตลาด

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2546 : 53-55) ได้กล่าวไว้ว่า ส่วนประสมการตลาด (Marketing mix) หมายถึง ตัวแปรทางการตลาดที่ควบคุมได้ ซึ่งบริษัทใช้ร่วมกันเพื่อตอบสนองความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วยเครื่องมือต่อไปนี้

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจ เพื่อสนองความจำเป็นหรือต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจลูกค้าจึงจะมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้
2. ราคา (Price) หมายถึง จำนวนเงินหรือสิ่งอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต้องจ่ายเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ หรือหมายถึงคุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน
3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง โครงสร้างของช่องทางซึ่งประกอบไปด้วยสถาบันและกิจกรรม ใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์การไปยัง
4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร เพื่อสร้างความพึงพอใจต่อตราสินค้า หรือความคิด หรือต่อบุคคล โดยใช้เพื่อจูงใจ (Persuade) ให้เกิดความต้องการ เพื่อเตือนความทรงจำ (Remind) ในผลิตภัณฑ์

2. การวิเคราะห์ด้านเทคนิค (Technical Analysis)

การวิเคราะห์ด้านเทคนิคโดยทั่วไปจะเริ่มต้นด้วยการพิจารณาว่าโครงการที่กำลังพิจารณานั้นมีความเหมาะสมทางด้านเทคนิคหรือการออกแบบและทางด้านวิศวกรรมเพียงใด นอกจากนั้นก็ควรวิเคราะห์ในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ สถานที่ตั้งของโครงการ การออกแบบและวิศวกรรมของโครงการ ขนาดของโครงการและพิจารณาถึงความคาดหวังของตลาด วัสดุที่ใช้และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ปริมาณและคุณภาพของแรงงานที่ต้องการ กำหนดการดำเนินงานของโครงการ และการประมาณค่าใช้จ่ายของโครงการ (ฐาปนา ฉิ้นไพศาล และอัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ. 2542)

3. การวิเคราะห์ด้านการจัดการ (Management Analysis)

การวิเคราะห์ด้านการจัดการ ทำให้ทราบข้อมูลในการคาดคะเนค่าใช้จ่ายในการบริหาร ซึ่งผลการคาดคะเนจะเป็นข้อมูลในการจัดทำงบการเงินล่วงหน้า เพื่อใช้ประโยชน์ในการ

ประเมินผลและตัดสินใจลงทุน (ชรินทร์ ชุมพพันธุ์, 2544: 113) ได้เสนอการวิเคราะห์ด้านการจัดการพิจารณาประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่เหมาะสม โดยส่วนใหญ่แล้ว รูปแบบของการดำเนินงานธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการนิยมใช้ มี 3 รูปแบบ คือ

- 1.1 ประกอบการโดยเจ้าของคนเดียว
- 1.2 ห้างหุ้นส่วน
- 1.3 บริษัทจำกัด

ส่วนการประเมินว่ารูปแบบใดที่ดีที่สุดที่คนนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของธุรกิจที่ผู้ประกอบการ

2. กำหนดรูปแบบองค์กรที่เหมาะสม การพิจารณารูปแบบองค์กรที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจแต่ละประเภทนั้น โดยปกติจะมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 บรรยายสรุปงานด้านการจัดการของธุรกิจ เพื่อดูว่าประกอบด้วยงานทั้งสิ้นกี่งานและมีงานอะไรบ้าง

2.2 จัดกลุ่มงานที่มีลักษณะการทำงานเหมือนกัน และต้องการทักษะของแรงงานเหมือนกัน

2.3 กำหนดขนาดแรงงาน คุณสมบัติของแรงงาน ที่แต่ละกลุ่มงานต้องการ

2.4 พิจารณาความสัมพันธ์ของงานในแต่ละกลุ่ม แล้วกำหนดสายการบังคับบัญชา หรือสายการประสานงาน ซึ่งจะทำให้เกิดรูปแบบองค์กรที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจ

3. กำหนดแผนงานด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ กำหนดแผนงานด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์จะประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 การคาดคะเนอัตรากำลังแรงงานที่ต้องการทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

3.2 การกำหนดคุณสมบัติของแรงงานที่ต้องการ

3.3 การรับสมัครและคัดเลือก

3.4 การกำหนดอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทน

3.5 การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ

3.6 การฝึกอบรมและพัฒนา

3.7 การประเมินผล

3.8 แรงงานสัมพันธ์

4. การจัดการความเสี่ยง (สมคิด บางโม, 2541: 146-153) ความเสี่ยง คือ ความไม่แน่นอนที่ทำให้เกิดความเสียหาย เกิดจากเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ทรัพย์สินมักเกิดความเสียหาย เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม โจรกรรม ฯลฯ

4.1 ความเสี่ยงภัยทางธุรกิจ การประกอบธุรกิจมีความเสี่ยงภัยหลายประการ ซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ โดยความเสี่ยงที่สำคัญและส่งผลกระทบอย่างรุนแรงคือ ความเสี่ยงภัยทางทรัพย์สิน อันได้แก่ อาคารหรือทรัพย์สินถูกไปไหม้ ทรัพย์สินถูกโจรกรรม น้ำท่วม ฯลฯ

4.2 การจัดการความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยงเป็นการวางแผนป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

5. ประมาณการค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน การประมาณการค่าใช้จ่ายต่างๆที่โครงการจะต้องจ่ายลงทุนในช่วงก่อนที่กิจการจะเริ่มเปิดดำเนินการ เช่น ค่าจดทะเบียนการค้า ค่าใช้จ่ายในการติดต่อกับเงินเดือนของพนักงานและค่าสาธารณูปโภคในช่วงก่อนเปิดดำเนินงาน

4. การวิเคราะห์ด้านการเงิน (Financial Analysis)

การวิเคราะห์การเงินเป็นการวิเคราะห์ถึงการลงทุนและผลตอบแทนของโครงการ เป็นการวิเคราะห์ที่มุ่งเน้นถึงผลตอบแทนทางการเงิน หรือความสามารถในการทำกำไรของโครงการ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจว่าถ้ามีการดำเนินงานตามโครงการนี้แล้วจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางการเงินใด ๆ ในทุกขั้นตอนของโครงการ นอกจากนั้นถ้าเป็นโครงการที่ต้องกู้ยืมเงินมาลงทุนก็จะต้องพิจารณาด้วยว่าจะมีความสามารถในการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยได้หรือไม่ โดยทั่วไปการวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการจะประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ฐาปนา ฉันทไพศาล และอัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ, 2542)

1. การคาดคะเนค่าใช้จ่ายของโครงการ
2. การคาดคะเนการเงินของโครงการ
3. การพิจารณาแหล่งที่มาของเงินทุนของโครงการ
4. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของโครงการ
5. การประเมินผลตอบแทนทางการเงินของโครงการ

การประเมินโครงการการลงทุน สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

1. การประเมินค่าโครงการลงทุนที่ไม่คำนึงถึงค่าของเงินกับเวลา

ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period or PB) คือระยะเวลาที่กระแสเงินสดรับสุทธิเท่ากับเงินสดจ่ายที่ลงทุนในโครงการ หรือระยะเวลาที่ผลตอบแทนจากการดำเนินโครงการเท่ากับเงินลงทุนของโครงการ ทั้งนี้โครงการจะสามารถยอมรับได้ก็ต่อเมื่อ PB อยู่ภายในระยะเวลาที่นักลงทุนกำหนด

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = \frac{\text{เงินสดจ่ายลงทุน}}{\text{กระแสเงินสดรับสุทธิรายปี}}$$

2. การประเมินค่าโครงการลงทุนที่คำนึงถึงค่าของเงินกับเวลา

2.1 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value or NPV) หมายถึงผลต่างของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับสุทธิแต่ละปีตลอดอายุโครงการกับเงินสดจ่ายลงทุน ณ อัตราค่าของทุน (Cost Of Capital)

$$\text{NPV} = \sum_{t=1}^n \frac{\text{CF}_t}{(1+r)^t} - I$$

โดย	NPV	=	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ
	CF _t	=	กระแสเงินสดรับสุทธิที่คาดว่าจะได้รับต่องวด
	I	=	เงินลงทุนเริ่มแรก
	r	=	ผลตอบแทนที่ต้องการ
	n	=	อายุโครงการ

2.2 อัตราผลตอบแทนของโครงการ (Internal Rate of Return or IRR) เป็นการคำนวณหาอัตราส่วนลดหรืออัตราดอกเบี้ยที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับสุทธิตลอดอายุของโครงการเท่ากับเงินสดจ่ายลงทุน ซึ่งโครงการจะสามารถยอมรับได้ก็ต่อเมื่อค่า IRR มีค่าสูงกว่าอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่นักลงทุนต้องการ

$$I = \sum_{t=1}^n \frac{\text{CF}_t}{(1+\text{IRR})^t}$$

โดย	CF _t	=	กระแสเงินสดรับสุทธิที่คาดว่าจะได้รับต่องวด
	I	=	เงินลงทุนเริ่มแรก
	IRR	=	ผลตอบแทนของโครงการ
	n	=	อายุโครงการ

การวิเคราะห์ความไว (Sensitivity Analysis) เป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่สำคัญๆ ของโครงการลงทุนว่าจะทำให้ NPV ของโครงการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ตัวแปรใดที่ทำให้ NPV ของโครงการเปลี่ยนแปลงไปมากที่สุด ตัวแปรนั้นจะเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับความเสี่ยงของโครงการที่ต้องการการวิเคราะห์อย่างละเอียด วิธีการวิเคราะห์ความไวจะวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่สำคัญครั้งละหนึ่งตัวแปร โดยให้ตัวแปรอื่นคงที่ และพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของ NPV แล้วนำข้อมูลที่ได้มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงของโครงการลงทุนต่อไป (สุมาลี (อุณหะนันท์) จิระมิตร, 2544: 281)

การวิเคราะห์ความไวมีขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 คำนวณ NPV จากข้อมูลพื้นฐานของโครงการ หรือ base case

ขั้นที่ 2 พิจารณาตัวแปรสำคัญของโครงการว่า มีตัวแปรอะไรบ้างที่เมื่อเปลี่ยนแปลงแล้วจะส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนของโครงการลงทุน ตัวแปรเหล่านี้ส่วนมาก ได้แก่ ปริมาณขาย ราคาขาย ต้นทุน เป็นต้น

ขั้นที่ 3 กำหนดอัตราร้อยละของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรต่างๆ จากขั้นที่ 2 ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เช่น ถ้าค่าขายเพิ่มขึ้นจากข้อมูลพื้นฐาน (base case) ร้อยละ 5 หรือร้อยละ 10 หรือค่าขายลดลงจากข้อมูลพื้นฐานร้อยละ 5 หรือร้อยละ 10 เป็นต้น

ขั้นที่ 4 นำตัวแปรที่ควรพิจารณาความไวของการเปลี่ยนแปลงมาคำนวณว่า ถ้าค่าของตัวแปรดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามอัตราร้อยละที่พิจารณาไว้ในขั้นที่ 3 โดยตัวแปรอื่นมีค่าคงเดิม มูลค่า NPV และ IRR จะเป็นเท่าใด เช่น ถ้าปริมาณขายลดลงร้อยละ 10 ค่า NPV และ IRR จะเป็นเท่าใด คำนวณการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรสำคัญต่างๆ ไปเรื่อยๆ ทีละตัว เพื่อดูผลกระทบที่เกิดขึ้นกับค่า NPV และ IRR ของโครงการลงทุน

ขั้นที่ 5 นำข้อมูลที่ได้จากขั้นที่ 4 มาสรุปรวมเป็นตารางหรือสร้างรูปภาพ แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัวที่พิจารณากับค่า NPV และ/หรือ IRR ที่เกิดขึ้น เพื่อวิเคราะห์และสรุปถึงความเสี่ยงของโครงการ

บททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

รัตนา เอี่ยมคณิตชาติ (2537) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุนในโรงงานถลุงกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดลำพูน พบว่าปริมาณการผลิตถลุงกระดาษลูกฟูกในเขตภาคเหนือตอนบนมีประมาณ 5,360 เมตริกตัน ในขณะที่มีอุปสงค์ของตลาดภาคเหนือตอนบนประมาณ 10,650 เมตริกตัน ซึ่งความต้องการยังสูงกว่าปริมาณการผลิตมาก ผลการศึกษาพบว่า แนวโน้มของตลาด และอุปสงค์ของถลุงกระดาษลูกฟูกในภาคเหนือตอนบน มีอัตราการขยายตัว

ร้อยละ 15.82 ต่อปี ในด้านการลงทุนของโครงการมีการใช้เงินลงทุนทั้งสิ้น 12,500,000 บาท มีผลตอบแทนจากการลงทุน (IRR) 48.99% มีระยะเวลาคืนทุน (PB) 2ปี 1เดือน 4วัน และอัตราผลตอบแทนถัวเฉลี่ย (ARR) 58.03% ซึ่งสูงกว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนตามสมมติฐานที่ 12% จึงสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ในการลงทุนจัดตั้งโรงงานกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดลำพูน

ปัทมา ปาเตล (2544) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุนในโรงงานผลิตไบโอเอทิล ในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง กรณีศึกษา : ห้างหุ้นส่วนจำกัดอินเตอร์คัทส์ พบว่าความต้องการใช้ไบโอเอทิลที่ผลิตในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวและพฤติกรรมการใช้เครื่องมือในการตัดของผู้บริโภคได้เปลี่ยนแปลงไป ผลการศึกษาพบว่าตลาดมีอัตราการเติบโตอยู่ที่ประมาณ 5-7% ในด้านการลงทุนของโครงการมีการใช้เงินลงทุน 15,000,000 บาท มีระยะเวลาคืนทุน (PB) 5ปี 6เดือน 24วัน อัตราผลตอบแทนถัวเฉลี่ย (ARR) 24.70% มีผลตอบแทนจากการลงทุน (IRR) 27.58% ซึ่งสูงกว่าอัตราผลตอบแทนสมมุติที่ 15% จึงสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ในการลงทุนตั้งโรงงานผลิตไบโอเอทิล ในอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัดอินเตอร์คัทส์

จารุวรรณ เจตเกษกิจ (2547) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้และความคุ้มค่าในการลงทุนประกอบอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนเซรามิกส์ในประเทศ พบว่าอุตสาหกรรมไทยได้มีการนำเข้าชิ้นส่วนเซรามิกส์ในปริมาณและมูลค่าที่สูงและเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ซึ่งก็เป็นความต้องการต่อเนื่อง แต่อุตสาหกรรมเซรามิกส์ในประเทศมีน้อย และถ้าจะประกอบอุตสาหกรรมด้านการผลิตชิ้นส่วนเซรามิกส์ในประเทศจะต้องเผชิญกับข้อจำกัดด้านเทคโนโลยี เงินลงทุน และแหล่งตลาดที่ชัดเจน ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่าโครงการมีระยะเวลาคืนทุน 1ปี 8เดือน มีอัตราผลตอบแทนต่อค่าใช้จ่าย (B/C Ratio) เท่ากับ 1.32 มีอัตราผลตอบแทนของโครงการ เท่ากับ 50% และค่าต้นทุนทรัพยากรในประเทศ เท่ากับ 39.96 หรือ DRC Ratio เท่ากับ 0.99 จึงสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ในการลงทุนประกอบอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนเซรามิกส์ในประเทศ

นเรศร์ บุญรอด (2549) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจคาร์แคร์ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากในปัจจุบันจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น และจำนวนผู้ใช้รถยนต์ก็เพิ่มมากขึ้น จึงมีผลทำให้ความนิยมนำรถไปใช้บริการคาร์แคร์เพิ่มขึ้นด้วย และพบว่าผู้ใช้รถยนต์ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจใช้บริการคาร์แคร์ในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านการส่งเสริมการขายมากที่สุด ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่าโครงการมีระยะเวลาคืนทุน 4ปี 23วัน และมีผลตอบแทนที่ได้รับจากโครงการ 9.97 % ซึ่งสูงกว่าอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำ คืออัตรา

ดอกเบี้ยเงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ที่ 7% จึงสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจคาร์แคร์ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สายัณห์ ไสระดา (2551) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้โครงการขยายการผลิตอาหารโคของฟาร์มเลี้ยงโคขนาดใหญ่ ในจังหวัดนครปฐม พบว่าการเลี้ยงโคของประเทศมีการขยายตัวต่อเนื่อง ประกอบกับความต้องการวัตถุดิบอาหารสัตว์ในตลาดลดลง ช่วยให้ราคาไม่ปรับตัวสูงขึ้นตามการแข่งขัน ย่อมส่งผลดีต่อโครงการ และลูกค้ากลุ่มเป้าหมายก็มีความต้องการโคและอาหารโคในจำนวนที่แน่นอนและสม่ำเสมอ ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่าโครงการมีระยะคืนทุน 3 ปี 116 วัน มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ ณ อัตราคิดลดร้อยละ 12 เท่ากับ 10,801,061 บาท โดยมีกระแสเงินสดรับหลังหักภาษีเท่ากับ 16,817,561 บาท อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR) เท่ากับ 37.2433% ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่กำหนดไว้คือ 12% ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ในการลงทุนโครงการขยายการผลิตอาหารโคของฟาร์มเลี้ยงโคขนาดใหญ่ ในจังหวัดนครปฐม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved